

[Kristen Amby.]

dér faar, fordi jeg tror, det vil betyde, at Skatterne stiger, og jeg er navnlig ikke glad for den af den Grund, at jeg synes, det er meget farligt, at man kommer ind paa at lade en Forhøjelse af en Form for Statskat, og det er det jo, der sorterer under Indenrigsministeren, kunne ske ganske uden om de bevilgende Myndigheder.

Altsaa: naar Behovet skønnes at være der for mere Skat, kan Finansministeren uden videre sætte Skatten i Vejret. Man har dog troet, at det var en af de mest grundfæstede Rettigheder, denne Forsamling og Rigsdagen i det hele taget havde, at bevilge Skat. Her siges det ved en lille fiks Bemærkning i § 21, at Ministeren kan forhøje eller nedsætte! Her viser det sig altsaa, at man vil gaa den gamle Skattebevillingsret for den lovgivende Folkeforsamling for nær. Jeg tror, at det havde klædt en Demokrat som Ministeren bedre ikke at have sat denne Bestemmelse ind, og vilde Ministeren have en Bestemmelse af den Karakter, saa kunde der have staaet, at Finansministeren maa aarlig foreslaa Rigsdagen de Forhøjelser eller Nedsættelser, der kan være Tale om. Men her gaar man altsaa ud fra, at Ministeren uden videre skal kunne gøre det uden om den Forsamling, der ellers har Skattebevillingsret.

Til Slut vil jeg gerne bemærke, at Problemet om den ulige Skat i Kommunerne — og at det er et Problem, er der ingen Tvivl om — efter min Anskuelse er et Udtryk for, at de Byrder, Lovgivningen, og herunder maaske i særlig Grad Socialreformen, har lagt paa Kommunerne, er for store, og altsaa ikke bare er et Udtryk for, at den tekniske og økonomiske Udvikling har medført, at disse Byrder er for store og for uens virkende. En Udligning af dette Forhold kan ogsaa efter vor Opfattelse siges at være nødvendig. Men vi tror, at Udligningen maa ske væsentlig direkte over Staten, saaledes at en Del af de af Lovgivningen Kommunerne paalagte Udgifter refunderes Kommunerne af Staten. Staten raader for det første over flere Indtægtskilder end blot den direkte Beskatning, og skal man gaa til en Forhøjelse af den direkte Beskatning, saa kan vi, som mit Partis Skatteordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, flere Gange har været inde paa, drøfte Mulighederne for nye og ensartede Regler for Paaligning af Skatter bl. a. til et saadant Formaal.

Men selv om vi erkender, at Problemet det er der, saa maa vi hævde, at Forholdene

er for lidt undersøgt til, at vi kan gaa med til en saa principiel gennemgribende — økonomisk ikke saa forfærdelig gennemgribende — Forandring som den her foreslaaede. Den specielle Udligning, som altsaa ikke er til Behandling her i Dag, nemlig Udligningen mellem de tre saakaldte Hovedstadskommuner, fremkommer nu i Forslagsform paa Grundlag af en Kommissionsbehandling, der har taget adskillige Aar; saa forekommer det mig egentlig rimeligt, at en principiel Udligning som den, der her er Tale om, blev gjort til Genstand for en indgaaende Drøftelse. Og det forekommer mig helt urimeligt, at der nu, lige før Rigsdagen skal hjemsendes — det regner vi da med, vi haaber da, at Rigsdagen skal hjemsendes til ordinær Tid — skal nedsættes et Udvalg til indgaaende Drøftelse af Forslaget.

Det forekommer mig at være den naturligste Ting af Verden, at disse Forhold angaaende Udligning Kommunerne imellem og Spørgsmaalet om, hvilken Part Staten eventuelt skal have af Udgifterne af den ene eller anden Art, bliver gjort til Genstand for en dybtgaaende Undersøgelse, hvor man ogsaa tager Hensyn til, i hvor høj Grad det er den tekniske og økonomiske Udvikling, der har gjort Uligheden Kommunerne imellem større, eller om det skyldes Kommunernes egne Forhold, og at en saadan Undersøgelse sker i en Kommission. Det maa ske, hvis Ministeren da vil have noget ud af det, men det kan jo være, at han blot vil have det at rumle paa engang til til et Valg, det ved jeg ikke. Det kan godt være, det skal bruges i Sommer igen. Det kan jo ikke blive til noget nu, hvis man da ikke vil diktere det igennem, og det vil man dog vel ikke.

Ministerens mener vel, at Forslaget kan give Bonus nu igen ligesom ved Folketingsvalget. Jeg tvivler nu paa, at det vil give samme Bonus ved Landstingsvalget, for nu har vi haft Tid til at se det igennem og se, hvilke Konsekvenser det kan faa. For at undgaa, at det ikke skulde give Bonus ved Landstingsvalget, skulde han skyndsomst nedsætte en Kommission til Undersøgelse af alle disse Forhold, og i en saadan Kommission vil vi naturligvis være med til at gøre det Arbejde, det er nødvendigt at gøre ud fra den af Ministeren udtrykte Idé — det har jeg ikke Spor imod —, der godt maa være Ledetraaden for Kommissionens Undersøgelse, at Mennesker, der er økonomisk ens stillede, ogsaa skattemæssigt skal behandles ens.